

חכמים - מגבב להדליק רק מבית וקיסם לא יטול אפי' מבית [לרש"י - כר"י] אלא מאבוס [רש"י - ראוי לאכילה]

איסור מוליד אור [רש"י כג. - קרוב למלאכה חדשה]

רב יהודה - מותר לתקן לכלי ממאכלי בהמה רכין
קטם קשין - ר"א - דאו', רבנן - שבות [רש"י - תיקון כלאחר יד]
להריח - ר"א - פטור אבל אסור [שמא יקטום לכלי], רבנן - מותר

שובר חבית לאכול - לר"א מוסתקי

אין מלבנין רעפים חדשים [שמא יבקע, נעשה כלי חזק]

אין סכין, טשין תנור

לא יסיר שער בסיד [רש"י - כעבדנין], במספריים [רש"י - כצריך לשער]

לא יגזז עלי ירק בתספורת [נראה כלקטן היום]

נופחין בשפופרת

רש"י לב. - לג:

כלי בלי תוך - לרש"י יש היסט [מטמא מאבראי]

לרש"י - מותר לגבל אפר ביו"ט

לרש"י דרך בנין אסור אף כשאין מחיצות

לרש"י - לר"י דבר שאין דרך לאכול הוי מוקצה

אין חשש תיקון כלי מוסתקי (מזופפת) - לרש"י - לא יתכוון לכלי - רעועה

גמ' לד: - לה:

הזמנה (לרש"י - חזי ולא חזי): ר"א - "מכאן אני נוטל" [רש"י - יש ברירה]
חכמים - ירשום עד כאן [לרש"י - אין ברירה]

טבל מוכן לשבת [רש"י - אין הואיל ונתקצה מחמת איסור טבל/מעשר שבתוכו דתרו"מ לאו דאו']

שבת קובע למעשר: בנגמרה מלאכתו אף למוצ"ש אם יחדה לשבת,

ר"א, ר"נ - בלא נגמרה [וקראת לשבת עונג (אכילתה = קבע)] (לרש"י - ולמוצ"ש אסור ביחודם)

ולר' יהושע ממ"נ אסור מוצ"ש

לחכמים דר"א ספק, ר' יוחנן - רק נגמרה

חצר: משנה, ר' יוחנן, ר' יוסי בר"י - לא קובע בלא נגמרה מלאכתו
ר"א - יגמור חוץ לחצר, ר' יהושע ור' יעקב - קובע לגמרי

מכאן אני נוטל: ר"א - לא קובע - כמותרו שחוזר לאי - קביעות

רבנן - קובע [רש"י - אחשבה "אכילה"]

תרומה: ר"א - קובע, לחכמים לא

מקח: ר' יוחנן, ר"י - רק נגמרה מלאכתו, ת"ק דר"י - אף לא נגמרה

(לר' יוחנן - שבת, תרומה, חדש, מקח קובע רק בנגמרה)

ברייתא - רוב ע"ה מעשרין אפי' בלא נגמרה

פ"ד המביא

גמ' כט: - לב.

משאות בשינוי [רש"י - דנראה כחול]

לא יפשיל לאחוריו [רש"י - גנאי יו"ט - נראה כמתכוין למלאכה רבה או להוליך לרחוק]
א"א לשנות מותר

מוטב שיהיו שוגגין אפי' בדאורייתא (תוספת יו"כ)

מודה ר"י דתבן מסריח לאו מוקצה

היתר סתירת סוכה - א) סמוך לדפנות, ב) חבילות על הסכך, ג) לר"ש מסוכה נופלת שהיתה רעועה
עיו"ט, ד) אפי' לר"י כשהתנה חוץ מסוכת מצוה [חג הסוכות לה' - כחגיגה] (אבל "איני בודל
מגוי סוכה" מהני שלא חל קדושה)

עצים בשדה מפוזרים מוקצה; מכונסים - לשמואל מוקצה, משנתינו כרשב"א לב"ה - מותר
בקרפף מכונסים מותר; מפוזרים - לשמואל מוקצה, משנתינו כרשב"א לב"ה - מותר
קרפף שמוטר: ר"י - סמוך לעיר (לרש"י), ר' יוסי (להל') - או סמוך או דיש פותחת

מבקעין רק קורות שנשברו מעיו"ט ובקופיץ (רש"י - לאו כלי אומן)

בית שנפחת - נוטל פירות ממקום הפחת [לרש"י - אין מוקצה מחמת איסור דרבנן]
ר"מ - אף פוחת לכתחלה - בלי טיט ביו"ט [רש"י - שמחת יו"ט] ולא בשבת [מקצץ לבנין]

שמואל - מתיר חותמות שבקרקע אבל לא מפקיע וחותר
שבכלים מותר בשבת ויו"ט [סתירה בקרקע ולא בכלים]
חכמים - אף בקרקע מותר ביו"ט

ר' נחמיה - שבכלים בשבת לא [סכין ניטל רק לדרך תשמיש] וי"א אף לא ביו"ט

{ עתירי בבל יורשי גהינם, מערב רב; המצפה לשלחן אחרים }

גמ' לב. - לד.

אין חוקקין נר (לרש"י - לתחוב אגרופו לתוכו) [עושה כלי - כר"מ דא"צ צירוף בכבשן (ור' יהושע חולק)]

אלפסין חרניות טהורות באהל המת [לרש"י - אין תוך]
לת"ק טמאות בהיסט זב, לר"א בר צדוק טהורות

פתילות - אין גודלין אלא ממעכה ביד [תיקון כלאחר יד]
אין מהבהבין באור אבל שורה בשמן
אין חותכין אלא באור כפי שתי נרות כר"י [רש"י - לא מוכח לתיקון]

אין גורפיין תנור (רש"י - כרבנן), ואם א"א - מותר (רש"י - כר"י)

אין שופתיין קדרה ע"ג ב' חביות [מחזי כאהל] (רש"י - לר"ש מותר - אינו מתכוין)
אבל מצדדין אבנים לבית הכסא [לאו אוהל, לא גזרו אטו בנין קבע משום כבודן]
בנין מדורה וכו' דוקא מלמעלה למטה [לאו דרך בנין] (לרש"י - כר"י)

לר"י אין סומכין קדירה בבקעת [סתם עצים להסקה]

אין מנהיגין בהמה במקל [נראה כהולך לשוק], לר"א בר"ש מותר

עץ חד - להל' יבשתא מותר לשפוד [מה לי לצלות בו מה לי בגחלתן]
רטיבא אסור (לרש"י - לר"ש מותר)

אין נוטלין אוד לחתות [לרש"י - כר"י עצים רק להסקה]

מודה ר"י דיטלטל מעי אווזא [דעתו עילויה לחתול דמסריח (לרש"י - אם יניח)]

ר"א - נוטל קיסם לשינוי (לרש"י - מחצר [כל שבחצר מוכן])

ומגבב (רש"י - עצים דקין וקשין) מחצר להדליק, ציבורין מח' אם נראה כלחול